

de øje med ungdomsuddannelsen, og holde øje med, at det ikke bliver et spareobjekt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes i lighed med ordføreren, at det er en rigtig god dag for alle os, der interesserer os for, at unge, som har særlige behov, bliver givet rettigheder ligesom andre. Der er et meget stærkt ligestillingsperspektiv i det her lovforslag, og derfor hæfter jeg mig ligesom ordføreren ved det, der er centralt, nemlig retskravet.

Når ordføreren så giver sin iagttagelse af, at der er områder i Danmark, som aldrig har været i gang på det her område, så tror jeg, ordføreren egentlig meget nøjternt har ret. Derfor undrer det mig lidt, at Dansk Folkeparti ikke har presset på for at få en statslig opgavevaretagelse på området.

Vi så, at gymnasierne blev flyttet fra amterne til staten. Det er jo unge, som er vant til at tage selv, og som går igennem uddannelsessystemet. Men når det kommer til de her unge, som har brug for, og som ordføreren jo også – meget rigtigt, synes jeg – lover fortsat bevågenhed, så flytter man det ud til kommunerne, hvor mange er helt blanke i forhold til, hvordan man skal iagttage det her.

Hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og sørge for, at det faktisk blev en statslig opgavevaretagelse?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til fru Margrethe Vestager kan jeg sige, at jeg jo kommer fra et område, hvor det hverken lokalt eller amtsmæssigt er det indtryk, jeg har. Jeg er helt overbevist om, at man lokalt i kommunerne godt kan håndtere den opgave her.

Kl. 13.50

Dermed ikke sagt, det skal være sådan i fremtiden. Fremtiden er jo uvis, men som det ser ud nu, har man valgt at placere det i satspuljen. Og jeg bliver bare nødt til at slå fast, at satspuljeforliget er vi alle sammen en del af, og vi er blevet enige om, at nu starter vi ud sådan her, og så må vi se i de kommende år, hvordan det udvikler sig.

Men en ting er helt hundrede procent sikker. Det er, at det ikke bliver et spareområde. Det bliver et område, som skal udvikles, et område, som er meget nyt for alle, hvor man går ind og skaber en satsning nu og siger, at det er nu, vi skaber lighed for den her gruppe mennesker.

Det synes jeg må være det væsentligste. Retskravet er jo netop det, der skal sikre det.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre er jo også satspuljeparti, og vi var noget undrende over, at man ønskede at finansiere det af satspuljen, når nu der var et flertal i Folketinget, som givetvis også ville have taget ansvar for at finansiere det over finansloven. Men vi er blevet lidt skuffede over forløbet, fordi vores oplevelse var, at en ting er, at man finansierer det over satspuljen, men dermed er jo ikke skrevet nogen steder, at der så skal være kommunal opgavevaretagelse.

Jeg håber så, jeg kan tage ordføreren udsagn i dag som et tilsagn om, at hvis det viser sig, at unge oplever, at det bliver meget vanskeligt at få indløst det retskrav, som vi giver i dag, og at der bliver meget, meget store forskelle i kvaliteten på de tilbud, som de unge bliver givet, så vil Dansk Folkeparti også være med til at løfte det her område, indtil vi får en statslig opgavevaretagelse, ligesom vi har for tømrere, snedkere, handlsmede, almen gymnasial uddannelse og handelsgymnasiet. Alle andre ungdomsuddannelser er i en eller anden form for statsligt regi. Der synes vi jo af ligestillingshensyn også, at vi burde have taget skridtet fuldt ud med det her.

Men jeg vil bare gerne have bekræftet her afslutningsvis, at det, ordføreren siger, er, at hvis det går, som vi frygter, så bliver det en statslig opgave.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg deler ikke fru Margrethe Vestagers bekymring over, at det er kommunerne, der skal overtage det her. Økonomien bekymrer mig heller ikke, for jeg kender den indsats, alle – og det er samtlige, som er til stede her – har ydet inden for det område, og den fornemmelse, jeg har, er, at man vil det her, og man vil gøre det på den rigtige måde.

En anden ting er, at når fru Margrethe Vestager siger det her med at løfte opgaven, det her med at have gjort noget ved det her område, så bliver jeg bare nødt til at sige, at jeg specielt har undret mig meget over at komme i Folketinget og opleve, at der siden 1980 ikke har været nogen partier, som har valgt at tage den her opgave på sig, som har været villige til at lytte, heller ikke Det Radikale Venstre. Og så er det sårende at se, at vi så ikke, nu når vi virkelig formår at